

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 388

32e jaargang

30 december 1989

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ Verordening (EEG) nr. 4042/89 van de Raad van 19 december 1989 betreffende de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten 1
- ★ Verordening (EEG) nr. 4043/89 van de Raad van 19 december 1989 betreffende de opening en de wijze van beheer van autonome communautaire tariefcontingenten voor bepaalde visserijprodukten (1990) 13
- ★ Verordening (EEG) nr. 4044/89 van de Raad van 19 december 1989 houdende gedeeltelijke en tijdelijke schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor bepaalde filets van vis 16
- ★ Verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad van 21 december 1989 inzake de door de Lid-Staten uit te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en houdende intrekking van Richtlijn 77/435/EEG 18
- ★ Verordening (EEG) nr. 4046/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de zekerheid die moet worden gesteld om de betaling van een douaneschuld te waarborgen 24

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 4042/89 VAN DE RAAD

van 19 december 1989

betreffende de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, inzonderheid op artikel 155, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het Europese Parlement op 20 januari 1989 een resolutie ⁽⁴⁾ over de visverwerkende industrie heeft aangenomen;

Overwegende dat in het kader van de hervorming van de structuurfondsen de volgende verordeningen zijn vastgesteld:

- Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten ⁽⁵⁾;
- Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden structuurfondsen enerzijds en van die van de bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds ⁽⁶⁾;

— Verordening (EEG) nr. 4254/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ⁽⁷⁾;

— Verordening (EEG) nr. 4255/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds ⁽⁸⁾, en

— Verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het EOGFL, afdeling Oriëntatie ⁽⁹⁾;

Overwegende dat de afzet en verwerking van visserijprodukten kan bijdragen tot het versterken van de economische en sociale samenhang van de Gemeenschap nu de middelen van de structuurfondsen tussen 1987 en 1993 reëel worden verdubbeld, zoals voorzien in de financiële vooruitzichten bij het Interinstitutioneel Akkoord over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure van 29 juni 1988 ⁽¹⁰⁾, hierna „interinstitutioneel akkoord” genoemd;

Overwegende dat een raming dient plaats te vinden van de kredieten die nodig zijn voor het verwezenlijken van deze actie; dat deze kredieten deel uitmaken van het kader van de financiële vooruitzichten bij het interinstitutioneel akkoord en dat de werkelijk beschikbare kredieten zullen worden vastgesteld bij de begrotingsprocedure in overeenstemming met dit akkoord;

Overwegende dat in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4256/88 is bepaald dat de Raad uiterlijk op 31 december 1989 beslist over de wijze waarop het Fonds bijdraagt tot de maatregelen ter verbetering van de omstandigheden waaronder visserijprodukten worden afgezet en verwerkt;

Overwegende dat, ingevolge de vaststelling van de verordeningen met betrekking tot de hervorming van de structuurfondsen, Verordening (EEG) nr. 355/77 ⁽¹¹⁾, laatstelijk

⁽¹⁾ PB nr. C 143 van 9. 6. 1989, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 323 van 27. 12. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 329 van 30. 12. 1989.

⁽⁴⁾ PB nr. C 47 van 27. 2. 1989, blz. 176.

⁽⁵⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 9.

⁽⁶⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 15.

⁽⁸⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 21.

⁽⁹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 25.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 33.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 51 van 23. 2. 1977, blz. 1.

gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4256/88, door een nieuwe verordening moet worden vervangen;

Overwegende dat, om de maatregelen voor de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten in het gemeenschappelijk visserijbeleid te integreren, dienaangaande een afzonderlijke en specifieke verordening moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de vaststelling van een afzonderlijke verordening in overeenstemming is met Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 2049/88 van de Raad van 24 juni 1988 tot wijziging van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾ en meebrengt dat strengere regels moeten worden toegepast ten einde de doorzichtigheid en het financieel beheer te verbeteren;

Overwegende dat titel I van Verordening (EEG) nr. 4256/88, die betrekking heeft op de versnelde aanpassing van de landbouwstructuur met het oog op de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, ook maatregelen ter verbetering van de afzet en de verwerking van visserijprodukten bestrijkt;

Overwegende dat naar luid van artikel 155, lid 2, van de Toetredingsakte van Spanje en Portugal de Raad de communautaire structurele maatregelen vaststelt die van toepassing zijn op de visserijsector op de Canarische eilanden en in Ceuta en Melilla; dat krachtens Verordening (EEG) nr. 4028/86 ⁽²⁾ het merendeel van de gemeenschappelijke acties ter verbetering en aanpassing van de structuren in de visserij- en aquicultuursector reeds op deze gebieden van toepassing zijn; dat de verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten nauw verweven zijn met de rest van het structuurbeleid ten aanzien van de visserij en dat het derhalve wenselijk is de gemeenschappelijke actie van de onderhavige verordening tot deze gebieden uit te breiden;

Overwegende dat deze maatregelen ter verbetering van afzet en verwerking van visserijprodukten zullen worden uitgevoerd in het kader van doelstelling 5 a) omschreven in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 en erop zijn gericht de aanpassing van de structuur van de visserij en de aquicultuur in alle Lid-Staten te bespoedigen;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 4028/86 op communautair niveau acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquicultuur zijn vastgesteld en dat verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten in nauw verband staan met en een essentieel onderdeel zijn van het structuurbeleid;

Overwegende dat momenteel sprake is van een toenemende verstoring van het evenwicht tussen vraag en aanbod, met een aanzienlijk handelstekort van de Gemeenschap; dat de invoer voornamelijk bestaat uit produkten van hoge waarde (zalm, schaaldieren, weekdieren) of verwerkte of geprepareerde produkten van deze soorten (waaronder ook tonijn); dat het derhalve in het belang van de Gemeenschap is om haar eigen verwerkingsindustrie voor visserij- en aquicultuurprodukten te ontwikkelen;

Overwegende dat de verbetering van verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten, in het bijzonder de verbe-

tering van de sanitaire toestand, de kwaliteit en de presentatie, de afzetmogelijkheden kan vergroten, de waarde van de produktie kan helpen opvoeren en zo tot een hogere produktiviteit in de visserij en aquicultuur alsmede tot stabielere prijzen kan bijdragen;

Overwegende dat het gemeenschappelijk visserijbeleid is opgezet om te worden beheerd en uitgevoerd op het niveau van de onderscheiden Lid-Staten en dat er dus voor moet worden gezorgd dat de maatregelen inzake verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten coherent zijn met het gemeenschappelijk visserijbeleid;

Overwegende dat verdere structuurverbetering in deze sector voor de harmonieuze ontwikkeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid onontbeerlijk is en derhalve een van de middelen vormt om in deze sector de doelstellingen van artikel 39, lid 1, van het Verdrag te bereiken; dat de structurele maatregelen om deze verbetering te bereiken daarom op een communautaire aanpak en op communautaire criteria moeten berusten;

Overwegende dat bij het bepalen van de fundamentele beleidslijnen van het nieuwe structuurbeleid voor de sector visserij en aquicultuur niet alleen rekening moet worden gehouden met de reeds bereikte resultaten en opgedane ervaring maar ook met de daadwerkelijke toestandbrenging van een interne visserijmarkt in de toekomst en met de nieuwe situatie in deze sector, die door de toetreding van Spanje en Portugal tot de Gemeenschap belangrijker is geworden;

Overwegende dat de interne markt in de visserijsector slechts de handel in een beperkt aantal produkten omvat, en wel vooral tussen aangrenzende Lid-Staten; dat deze markt in werkelijkheid bestaat uit verscheidene nationale markten die gekenmerkt worden door hun eigen vraag- en aanbodstructuren; dat derhalve zowel de lopende werkzaamheden zouden moeten worden versneld als nieuwe acties zouden moeten worden ondernomen, om de interne markt in de visserijsector voor 1993 te voltooien;

Overwegende dat de verwezenlijking van de sectoriële doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet bijdragen tot de harmonische ontwikkeling van de Gemeenschap, tot een grotere sociale en economische samenhang en vooral tot verkleining van de achterstand in probleemgebieden en in minder sterk ontwikkelde gebieden;

Overwegende dat in het structuurbeleid bovendien, overeenkomstig artikel 39, lid 2, van het Verdrag, in ruime mate rekening moet worden gehouden met de economische en sociale context van de visserijsector en dat dit beleid zo nodig aan de verscheidenheid of de ernst van bepaalde structuurproblemen op regionaal niveau moet kunnen worden aangepast;

Overwegende dat de beoogde acties in overeenstemming moeten zijn met de eisen ten aanzien van de bescherming van het milieu;

Overwegende dat de Commissie bij de uitvoering van deze verordening wordt bijgestaan door het bij artikel 47 van Verordening (EEG) nr. 4028/86 ingestelde Permanent Comité voor de visserijstructuur,

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986, blz. 7.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Doelstellingen**

1. In het kader van de bij Verordening (EEG) nr. 2052/88 vastgestelde hervorming van de structuurfondsen en om de aanpassing van afzet en verwerking van visserij- en aquicultuurprodukten aan de ontwikkeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid te vergemakkelijken, wordt een gemeenschappelijke actie in de zin van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 4256/88 ingesteld om de verwerking en de afzet van visserij- en aquicultuurprodukten te verbeteren. In het kader van deze actie kan de Gemeenschap deelnemen aan de financiering van investeringen die gericht zijn op een of meer van de volgende doelstellingen:

- a) bijdragen tot de economische en sociale samenhang in de Gemeenschap;
- b) rekening houden met de behoeften van de probleemgebieden omschreven in artikel 8 en in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 2052/88;
- c) bijdragen tot de verbetering van de situatie van de sectoren waar de basisprodukten van visserij en aquicultuur worden geproduceerd en met name waarborgen dat de producenten van deze produkten een passend en duurzaam aandeel verkrijgen in de daaruit voortvloeiende economische voordelen;
- d) ertoe bijdragen productie en verwerking in de richting te sturen die met het gemeenschappelijk visserijbeleid wordt nagestreefd in het kader van de structurele maatregelen die zijn vastgesteld op de in artikel 1, onder b), c) en f), van Verordening (EEG) nr. 4028/86 omschreven gebieden;
- e) op lange termijn de afzet- en verwerkingsstructuren van visserij- en aquicultuurprodukten verbeteren;
- f) verbetering brengen in de afzet- en distributiekanaalen voor visserij- en aquicultuurprodukten;
- g) bijdragen tot de verbetering van de hygiëne, de kwaliteit, de verduurzaming en het marktklaar maken van de produkten en tevens tot een beter gebruik van de bijprodukten;
- h) technische innovatie en de verwerking en de afzet van nieuwe of onderbenutte soorten stimuleren;
- i) bijdragen tot de aanpassing van verwerkte produkten om tegen redelijke prijzen te voldoen aan de vraag van de consument;
- j) bijdragen tot de stabiliteit van de markt voor visserij- en aquicultuurprodukten;
- k) ertoe bijdragen dat een regelmatige en adequate voorziening met visserij- en aquicultuurprodukten als grondstof voor verwerking wordt gewaarborgd of door gebruikma-

king van een passend productieproces mogelijkheden bieden voor aanpassingen in de grondstoffen-aanvoer;

- l) rekening houden met het tekort aan visserijprodukten in de Gemeenschap en met de noodzaak van een evenwichtige exploitatie van de interne bestanden van de Gemeenschap.

2. De gemeenschappelijke actie geldt voor de hele Gemeenschap.

3. De hoofddoelstelling van de gemeenschappelijke actie is bij te dragen tot het bereiken van de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 omschreven doelstelling 5 a), door versnelling van de aanpassing van de structuur van visserij en aquicultuur aan de ontwikkeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 4256/88.

4. De gemeenschappelijke actie vormt een aanvulling op en draagt bij tot de uitvoering van overeenkomstige nationale maatregelen in het kader van het in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 bedoelde partnerschap tussen de Gemeenschap en de Lid-Staten.

TITEL I**SECTORPLANNEN***Artikel 2***Algemene opzet van de sectorplannen**

Om de verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten te verbeteren, stelt elke Lid-Staat een sectorplan op voor de gehele sector visserij en aquicultuur. De sectorplannen moeten op nationaal niveau worden opgesteld, rekening houdend met de eventueel in de betrokken Lid-Staat beschikbare regionale gegevens, zodat de doeltreffende integratie, de doeltreffende planning en het doeltreffend beheer van de sector verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten worden gewaarborgd. Deze plannen moeten zodanig zijn opgezet dat:

- een levensvatbare bedrijfstak tot stand wordt gebracht die aan het beleid van de Gemeenschap, en in het bijzonder aan het gemeenschappelijk visserijbeleid, beantwoordt, die rekening houdt met de te verwachten ontwikkeling van de voorziening van grondstoffen op middellange termijn en die aansluit bij de bestaande activiteit en structuur in de visserij en de aquicultuur;
- de sector afzet en verwerking van visserij- en aquicultuurprodukten wordt ontwikkeld en aangepast en de kwaliteit en de hygiëne in deze sector worden verbeterd, ten einde de produktiviteit en de toegevoegde waarde te verhogen en te voldoen aan de behoeften van de producenten en de vraag van de consumenten;
- rekening wordt gehouden met de sociaal-economische behoeften van de visserij- en de aquicultuurindustrie en wordt aangegeven welk effect van deze verordening wordt verwacht.

De Lid-Staten dragen zorg voor de samenhang tussen het nationale sectorplan en de regionale ontwikkelingsplannen, wanneer daarin acties met betrekking tot de visserij en de aquicultuur zijn opgenomen.

Artikel 3

Inhoud van de sectorplannen

1. In het sectorplan moet een overzicht van de tijdens de drie à vijf voorgaande jaren ondernomen acties worden opgenomen en een beschrijving worden gegeven van de huidige situatie van de sector verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten.
2. In het sectorplan moeten de behoeften van de sector en de middelen die zullen worden aangewend om daarin te voorzien, nauwkeurig worden aangegeven en dienen de argumenten voor de bijstandsverlening van de Gemeenschap te worden vermeld.
3. In het sectorplan moet eveneens het beleid worden aangegeven dat door de Lid-Staat tijdens de geldigheidsduur van het plan zal worden gevolgd en moeten nauwkeurig de doelstellingen en het financieringsplan worden vermeld.
4. De termijn voor de verwezenlijking van het plan mag niet meer dan vijf jaar bestrijken.
5. Een schema voor een sectorplan en een overzicht van de daarin ter indicatie te verstrekken gegevens zijn opgenomen in de bijlage.

Artikel 4

Bijstelling en nieuwe sectorplannen

Indien de oorspronkelijk door de Lid-Staat vastgestelde termijn voor de tenuitvoerlegging van het sectorplan is verstreken of indien een belangrijke wijziging nodig is, moet een nieuw of een bijgesteld sectorplan worden opgesteld. Naast de in artikel 3 bedoelde gegevens moet het een verslag bevatten betreffende:

- a) de vorderingen die zijn gemaakt ten opzichte van de in het vorige plan vermelde ramingen, met name wat de beschikbaar gestelde overheidsmiddelen betreft;
- b) de ontwikkeling van de situatie op het gebied van de verwerking en de afzet van de produkten; ook moet worden vermeld waarom bijstelling of een nieuw plan noodzakelijk is.

Artikel 5

Procedure voor de indiening van de sectorplannen en de goedkeuring van het communautaire bestek

1. De eerste sectorplannen moeten uiterlijk drie maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening door de Lid-Staten bij de Commissie worden ingediend.

De data voor het indienen van verdere plannen of van aanpassingen van bestaande plannen worden door de Commissie in overleg met de betrokken Lid-Staat vastgesteld.

2. Op de grondslag van de sectorplannen worden de beschikkingen over de communautaire bestekken voor de sector visserij- en aquicultuurprodukten, in overleg met de betrokken Lid-Staat, overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 en volgens de procedure van artikel 8, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 en na raadpleging van het Permanent Comité voor de visserijstructuur dat is ingesteld bij artikel 47 van Verordening (EEG) nr. 4028/86 door de Commissie binnen zes maanden vastgesteld.

3. In het kader van de goedkeuringsprocedure draagt de Commissie er zorg voor dat de communautaire bestekken met de prioriteiten van het beleid van de Gemeenschap, met name met die van het gemeenschappelijk visserijbeleid, in overeenstemming zijn.

4. Bij het opstellen van de in titel III van Verordening (EEG) nr. 4253/88 bedoelde communautaire bestekken voor de gebieden die onder de doelstellingen 1, 2 en 5 b) vallen, kan de Commissie rekening houden met maatregelen die onder de werkingssfeer van de onderhavige verordening vallen. Die maatregelen moeten met de bepalingen van de onderhavige verordening in overeenstemming zijn.

In dat geval wint de Commissie over deze maatregelen, alvorens zij haar beschikking vaststelt, het advies in van het bij artikel 47 van Verordening (EEG) nr. 4028/86 ingestelde Permanent Comité voor de visserijstructuur.

TITEL II

OPERATIONELE PROGRAMMA'S, GLOBALE SUBSIDIES EN PASSENDE PROJECTEN

Artikel 6

Vormen van bijstandsverlening

1. In het kader van de toepassing van deze verordening wordt van een of meer van de volgende vormen van communautaire bijstandsverlening gebruik gemaakt:

- medefinanciering van operationele programma's;
- toekenning van globale subsidies;
- medefinanciering van passende projecten;
- steun ten behoeve van proef- en demonstratieprojecten, alsmede van technische bijstand en voorbereidende studies inzake de uitwerking van de acties,

overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2052/88.

2. De bijstand zal in hoofdzaak worden verleend in de vorm van medefinanciering van operationele programma's en toekenning van globale subsidies.

3. Medefinanciering is slechts mogelijk voor passende projecten die betrekking hebben op nieuwe verwerkings- en afzeteenheden. In dat geval zijn de in artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 bedoelde drempels niet van toepassing.

Artikel 7

Proef- en demonstratieprojecten, technische bijstand en studies

Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 4256/88 kan tot een bedrag van maximaal 1 % van de jaarlijkse budgettaire middelen financiële bijstand van de Gemeenschap worden verleend voor:

- proef- of demonstratieprojecten op het gebied van de afzet en verwerking van soorten, in het bijzonder nieuwe soorten;
- technische bijstand en noodzakelijke voorbereidende studies;
- studies om de doelmatigheid van de in de onderhavige verordening bedoelde maatregelen te evalueren.

Artikel 8

Bijstands aanvragen

1. De aanvragen om bijstand worden opgesteld overeenkomstig artikel 14, lid 1, en artikel 16, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 en worden door de Lid-Staat of, met zijn instemming, door het door de Lid-Staat in voorkomend geval daartoe aangewezen orgaan bij de Commissie ingediend.

Iedere aanvraag heeft betrekking op een van de in artikel 6, lid 1, van de onderhavige verordening genoemde vormen van bijstandsverlening en moet met het overeenkomstig artikel 5, lid 2, van deze verordening door de Commissie vastgestelde communautaire bestek in overeenstemming zijn.

2. De bijstands aanvragen moeten de nodige gegevens bevatten om de Commissie in staat te stellen:

- te beoordelen of de voorgenomen maatregelen met het communautaire beleid, met name met het gemeenschappelijk visserijbeleid, in overeenstemming zijn;
- te beoordelen welke bijdrage de voorgenomen actie tot de verbetering van de verwerkings- en afzetstructuur zal leveren, of de maatregelen die de actie vormen, onderling samenhangen en of zij aan het door de Commissie goedgekeurde communautaire bestek en aan de prioriteiten voor de selectie beantwoorden;
- na te gaan welke positieve gevolgen de voorgenomen actie heeft voor de produktieve sector van de visserij en de aquicultuur, en welk belang de eventuele stijging van de produktiecapaciteit in dit verband heeft;
- na te gaan of de bepalingen inzake de uitvoering en de financiering een doeltreffende uitvoering van de maatregelen mogelijk maken;
- na te gaan of is voldaan aan de communautaire bepalingen inzake aanbesteding van overheidsopdrachten;

— de precieze vorm van de door de Commissie te verlenen bijstand te bepalen;

— het totale effect op het milieu alsmede de middelen om de negatieve effecten te compenseren of te verminderen, te beoordelen.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden na advies van het Permanent Comité voor de visserijstructuur door de Commissie vastgesteld.

TITEL III

INVESTERINGEN, ONTVANKELIJKHEID EN SELECTIE

Artikel 9

Soorten investeringen

De acties die in het kader van deze verordening worden uitgevoerd, houden verband met investeringen van overheidsinstanties, van semi-overheidsinstanties of van particulieren voor visserij- en aquicultuurprodukten, die met name betrekking hebben op:

- gebouwen en/of bedrijfsuitrusting, onder andere voor:
 - uitbreiding of rationalisatie van installaties voor het versnijden, fileren, zouten, drogen, roken, ontkopen, strippen, onthuiden alsmede voor het marinieren, koken en inblikken of voor andere vormen van verpakking,
 - het verpakken van de produkten in het groot en het verpakken van de produkten in kleinhandelsverpakking,
 - visafslagen en installaties voor eerste afzet,
 - installaties voor opslag, gekoelde opslag en invriezen;
- investeringen in nieuwe verwerkingstechnieken;
- installaties ter verbetering van de kwaliteit en de hygiëne van de omstandigheden van produktie en afzet, met name voor schaal-, schelp- en weekdieren, alsmede voor de waterzuivering;
- alle uitrusting die in verband met de verwerking en afzet nodig is tussen het lossen van de vissersvaartuigen in de haven en het eindprodukt.

Artikel 10

Ontvankelijkheid

1. De in artikel 9 bedoelde investeringen kunnen in de gehele Gemeenschap in aanmerking komen voor communautaire bijstand.

2. Om voor deze bijstand in aanmerking te komen, moeten de investeringen:

- met name behoren tot een van de in artikel 9 omschreven categorieën;

- een integrerend deel uitmaken van een communautair bestek en bijdragen tot het duurzame economische effect van de met dit bestek beoogde structuurverbetering;
- voldoende waarborgen bieden dat zij technisch uitvoerbaar en economisch levensvatbaar zijn;
- een waarborg inhouden dat de gebruikte grondstoffen voor het grootste deel van oorsprong uit de Gemeenschap zijn.

3. Investerings komen niet voor financiering in aanmerking, indien:

- zij betrekking hebben op de verwerking van produkten aan boord van schepen;
- zij betrekking hebben op visserij- en aquicultuurprodukten die bestemd zijn om voor andere doeleinden dan menselijke consumptie te worden gebruikt en verwerkt, tenzij het investeringen betreft die uitsluitend bestemd zijn voor de behandeling, verwerking of afzet van afval van visserijprodukten;
- zij betrekking hebben op de detailhandelssector;
- zij betrekking hebben op voertuigen die bestemd zijn voor het vervoer en de distributie van de visserij- en aquicultuurprodukten;
- zij betrekking hebben op werkzaamheden die begonnen zijn vóór de datum waarop de Commissie het verzoek om bijstand ontvangt; werkzaamheden die begonnen zijn in de zes maanden voorafgaande aan de datum waarop de Commissie het verzoek om bijstand heeft ontvangen, zullen evenwel in het geval van een operationeel programma of een globale subsidie als ontvankelijk worden beschouwd;
- zij betrekking hebben op andere produkten dan die welke zijn vermeld in bijlage II van het Verdrag. De Commissie kan echter investeringen voor andere produkten aanvaarden, voor zover de ontvangers van de bijstand rechtstreekse contractuele banden hebben met de producenten van de uit de visserij en aquicultuur afkomstige basisprodukten.

4. In het kader van de in lid 1 bedoelde investeringen kan bijstand worden verleend voor de financiering van de kosten in verband met:

- a) de bouw en aankoop van onroerend goed, met uitzondering van de aankoop van grond;
- b) de aankoop van nieuwe machines en nieuwe bedrijfsuitrusting, met inbegrip van computers, programmatuur en computerprogramma's;
- c) algemene kosten, zoals de honoraria van architecten, ingenieurs en adviseurs, de kosten van haalbaarheidsonderzoek, tot een maximum van 12 % van de onder a) en b) bedoelde kosten.

Artikel 11

Prioriteiten voor selectie

De investeringen moeten leiden tot een rationele ontwikkeling van verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten, terwijl tevens moet worden gewaarborgd dat de producenten van de basisprodukten een passend en duur-

zaam aandeel verkrijgen in de uit de investeringen voortvloeiende economische voordelen.

In het algemeen wordt voorrang gegeven aan investeringen die betrekking hebben op een of meer van de volgende categorieën:

- bouw, modernisering en rationalisering van de visafslagen en verkoophallen voor de eerste verkoop van de produkten die door vaartuigen die de vlag van een Lid-Staat voeren, worden aangevoerd;
- de opslag en het hanteren van visserij- en aquicultuurprodukten;
- het roken van visserij- en aquicultuurprodukten;
- installaties voor het klaarmaken van verse vis voor de eerste verkoop, alsmede voor het fileren van verse vis en het klaarmaken van bevroren vis;
- bereiding aan de wal van eindprodukten uit vis die is gevangen door vaartuigen die de vlag van een Lid-Staat voeren en/of die aan boord van die vaartuigen is ingevroren;
- conserven- en halfconservenfabrieken, met inbegrip van de marineertechniek, voor zover het technologisch moderne productie-eenheden betreft die economisch levensvatbaar zijn en die aan de vrije internationale concurrentie het hoofd kunnen bieden;
- de met name op de resultaten van onderzoek-, proef- of demonstratieprojecten berustende ontwikkeling van nieuwe produkten en nieuwe technieken;
- de verbetering van de kwaliteit en van de hygiëne bij de produktie en de afzet;
- de verhoging van de toegevoegde waarde van de produkten.

Tevens wordt voorrang gegeven aan investeringen die worden ingediend door producenten van basisprodukten, producentengroeperingen of verenigingen daarvan, en coöperaties, waarbij evenwel bijzondere aandacht wordt besteed aan het midden- en kleinbedrijf.

Artikel 12

Begunstigden

1. De communautaire bijstand wordt verleend aan de natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel groepen daarvan die voor de investeringen verantwoordelijk zijn; zij kunnen overheidsinstanties, semi-overheidsinstanties of privé-personen zijn.

2. De communautaire bijstand wordt, met inachtneming van het bepaalde in artikel 15, betaald:

- hetzij door de overeenkomstig artikel 14, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 aangewezen instantie,
- hetzij door de overeenkomstig artikel 16, lid 1, van voornoemde verordening aangewezen bemiddelende instantie.

*Artikel 13***Beschikkingen tot het verlenen van bijstand en betalingsverplichtingen ten laste van de begroting**

1. De Commissie beslist over de verlening van de bijstand over het algemeen binnen zes maanden na ontvangst van de bijstandsaanvraag.

2. De Lid-Staten worden vooraf in kennis gesteld van de door de Commissie overwogen ontwerp-beschikkingen. Op verzoek van een Lid-Staat wordt het Permanent Comité voor de visserijstructuur geraadpleegd over de ontwerp-beschikkingen van de Commissie.

3. De in lid 1 bedoelde beschikkingen worden ter kennis gebracht van de in artikel 14, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 bedoelde instantie of de in artikel 16, lid 1, van die verordening bedoelde bemiddelende instantie, en tevens van de betrokken Lid-Staat.

4. In geval van meerjarige acties verstrekt de in lid 3 bedoelde instantie de Commissie jaarlijks de nodige gegevens om de betalingsverplichtingen voor de in artikel 20, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 bedoelde jaartranches aan te gaan en om te kunnen nagaan of de investeringen in overeenstemming zijn met de beschikkingen bedoeld in lid 1 en in artikel 5, lid 2 en lid 4, van de onderhavige verordening.

vormen, mag het equivalent van de subsidie voor subsidieerbare kosten van de investeringen niet hoger zijn dan de in lid 1 vastgestelde maximumpercentages. Deze andere vormen kunnen evenwel niet worden toegepast zolang de uitvoeringsbepalingen ervan niet na advies van het Permanent Comité voor de visserijstructuur door de Commissie zijn vastgesteld.

3. De betrokken Lid-Staten moeten ten minste 5% financieren van de subsidieerbare kosten van de investeringen die door de Commissie voor bijstandsverlening zijn aanvaard.

4. De bijdrage van de in artikel 12, lid 1, bedoelde begunstigden dient, ten opzichte van de subsidieerbare kosten van de aanvaarde investeringen, ten minste:

- a) 25% te bedragen in de onder doelstelling 1 vallende gebieden;
- b) 45% in de overige gebieden.

5. Binnen de werkingssfeer van deze verordening kunnen de Lid-Staten aanvullende steunmaatregelen nemen waarvoor andere voorwaarden of voorschriften gelden dan die welke bij deze verordening zijn vastgesteld, of die in hogere bijstand voorzien dan de in dit artikel genoemde maxima, op voorwaarde dat die steunmaatregelen in overeenstemming zijn met de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag.

*Artikel 15***Procedure voor de uitbetaling van de bijstand**

1. De overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 te betalen voorschotten of saldi worden overgemaakt aan de overeenkomstig artikel 14, lid 1, van die verordening aangewezen instantie of, in voorkomend geval, met instemming van de Lid-Staat, aan de in artikel 16, lid 1, van die verordening bedoelde bemiddelende instantie.

Het saldo wordt betaald nadat de begunstigden de in artikel 14, lid 3, van de onderhavige verordening bedoelde financiële bijdrage van de Lid-Staat hebben ontvangen.

2. De in lid 1 bedoelde instantie of bemiddelende instantie controleert de bewijsstukken met betrekking tot de uiteindelijke uitgaven van de begunstigden en vergewist zich, alvorens de bijstand van de Gemeenschap te betalen, ervan dat er geen onregelmatigheden hebben plaatsgevonden. Ook voert deze instantie controles ter plaatse uit om na te gaan of de in de bijstandsaanvraag vermelde gegevens met de feitelijke situatie in overeenstemming zijn. De betaling aan de begunstigde moet in de regel geschieden binnen vijf weken na de datum waarop de aanvraag bij de bevoegde instantie of bemiddelende instantie is ingediend, voor zover de aanvraag vergezeld gaat van de bescheiden die door deze instantie worden vereist en van de gegevens om te kunnen vaststellen dat de uitgaven gerechtvaardigd waren.

3. Aan het einde van elk kwartaal doet de in lid 1 bedoelde instantie of bemiddelende instantie aan de Commissie een

TITEL IV**ALGEMENE FINANCIËLE BEPALINGEN EN CONTROLES***Artikel 14***Hoogte van de bijstandsverlening**

1. De bijstand voor de subsidieerbare kosten van de investeringen mag niet hoger zijn dan:

- a) 50% in de onder doelstelling 1 vallende gebieden overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 en in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 2052/88;
- b) 30% in de overige gebieden.

In het communautaire bestek kunnen de vastgestelde bijstandpercentages worden vermeld, waarbij rekening wordt gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 genoemde overwegingen.

2. De bijstand wordt verleend in de vorm van kapitaal-subsidies.

Indien de bijstand wordt verleend in een van de in artikel 5, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2052/88 genoemde

overzicht van de aan de begunstigten gedane betalingen toekomen, met vermelding van de referenties van de bewijsstukken die zij in haar bezit heeft.

4. Jaarlijks wordt door de in lid 1 bedoelde instantie of bemiddelende instantie aan de Commissie een uitvoeringsverslag toegezonden.

5. De uitvoeringsbepalingen van de leden 3 en 4 worden na advies van het Permanent Comité voor de visserijstructuur door de Commissie vastgesteld.

Artikel 16

Verificatie en controle

1. De Lid-Staten verstrekken een beschrijving van hun systemen voor het beheer van en de controle op de bij deze verordening ingestelde communautaire bijstand.

2. Uit hoofde van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 doet de overeenkomstig artikel 14, lid 1, van die verordening aangewezen instantie of, in voorkomend geval, de in artikel 16, lid 1, van die verordening bedoelde bemiddelende instantie de Commissie op haar verzoek alle bewijsstukken en alle documenten toekomen op grond waarvan kan worden vastgesteld dat aan de financiële of andere voorwaarden is voldaan.

Artikel 17

Vermindering, opschorting en intrekking van de bijstand

In het kader van het partnerschap en volgens de procedure van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 kan de Commissie besluiten de bijstand op te schorten, te verminderen of in te trekken, indien:

- de investeringen niet zijn uitgevoerd zoals was gepland;
- aan sommige van de voorwaarden die bij de in artikel 13, lid 1, bedoelde beschikking van de Commissie zijn vastgesteld, niet is voldaan;
- voor de uitvoering vastgestelde termijnen niet in acht zijn genomen;
- de begunstigde de uitrusting of de installaties waarvoor uit hoofde van de onderhavige verordening bijstand is verleend, binnen zes respectievelijk tien jaar na de datum van aanschaf of van voltooiing van de werkzaamheden zonder voorafgaande toestemming van de Commissie verkoopt.

Deze beschikking wordt ter kennis gebracht van de betrokken Lid-Staat en van de overeenkomstig artikel 14, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 aangewezen instantie of, in voorkomend geval, de in artikel 16, lid 1, van die verordening bedoelde bemiddelende instantie.

Artikel 18

Jaarlijkse budgettaire middelen

De bedragen die noodzakelijk worden geacht voor de uitvoering van de bij de onderhavige verordening ingestelde actie worden door de begrotingsautoriteit voor elk begrotingsjaar vastgesteld.

Artikel 19

Toezicht en evaluatie

Het toezicht op en de evaluatie van de financiële maatregelen uit hoofde van deze verordening geschieden overeenkomstig de artikelen 25 en 26 van Verordening (EEG) nr. 4253/88.

TITEL V

ANDERE BEPALINGEN

Artikel 20

De bij de onderhavige verordening ingestelde gemeenschappelijke actie is van toepassing op de Canarische eilanden en in Ceuta en Melilla.

Artikel 21

Overgangsbepalingen

1. Tot en met 31 december 1990 kunnen nog projecten worden ingediend uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 355/77.

2. Tot en met 30 juni 1991 worden nog projecten die in 1990 uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 355/77 zijn ingediend, maar geen onderdeel van een sectorplan vormen, voor financiële bijstand in het kader van die verordening in behandeling genomen.

3. Bij het verstrijken of bij de herziening van de door de Commissie in het kader van Verordening (EEG) nr. 355/77 goedgekeurde specifieke programma's worden deze verlengd tot en met 30 juni 1991.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1990.

Verwijzingen in andere teksten van wetgevende aard naar Verordening (EEG) nr. 355/77 en die betrekking hebben op de visserijsector, gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening, behoudens de overgangsbepalingen bedoeld in artikel 21 van de onderhavige verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 19 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. MELICK

BIJLAGE

SCHEMA VOOR EEN SECTORPLAN

A. VISSERIJ

1. Algemene beschrijving van het gebied

- Grenzen van het gebied,
- bevolkingsopbouw,
- belangrijkste economische indicatoren,
- werkgelegenheidspeil,
- bruto regionaal produkt (samenstelling daarvan en tendensen),
- betekenis van de visserij voor de algemene economie van het gebied.

2. Algemene beschrijving van de visserijsector in het gebied

2.1. *Vissersvloot*

- a) Soorten vaartuigen, kenmerken, gebruikte soorten vistuig.
- b) Rechtstreeks met de vissersvloot samenhangende werkgelegenheid.
- c) Gebieden waar de vloot op korte, middellange en lange termijn zal vissen. Tendensen in de ontwikkeling van de bestanden wat betreft rendement. Bronnen van de voor de beoordeling van deze tendensen gebruikte gegevens.
- d) Ontwikkeling van de vissersvloot in het gebied ten gevolge van de toepassing van het op grond van Verordening (EEG) nr. 4028/86 vastgestelde meerjarige oriëntatieprogramma en consequenties voor de toekomstige capaciteit en aanvoer.

2.2. *Havens en aanvoerplaatsen*

- a) Beschrijving van de vissershavens (ligging en grootte).
- b) Volledige specificatie van de voornaamste aangevoerde soorten, met vermelding, in voorkomend geval, van de oorsprong van de invoer.
- c) Beschrijving van de installaties in elke haven en van de huidige behoeften en problemen.

2.3. *Visafslagen*

Aantal, capaciteit, ligging en bezettingsgraad van de visafslagen; verkochte soorten; huidige tekortkomingen als gevolg van een te geringe concentratie van de verkoop; problemen als gevolg van onvoldoende voorzieningen en uitrusting of andere oorzaken.

2.4. *Koelhuiscapaciteit in het gebied*

Ligging en capaciteit van de koelhuisen in het gebied; omzet (uitslag en inslag per jaar); aard van de opgeslagen produkten. Tekortkomingen in de opslagcapaciteit voor de produktie van de plaatselijke en andere vloten. Opslag van produkten uit andere gebieden (te onderscheiden in produkten van communautaire en produkten van niet communautaire oorsprong); aard en hoeveelheid van de voor verwerking opgeslagen produkten; beschrijving van problemen en tekortkomingen.

2.5. *Aanverwante sectoren*

Beschrijving, in voorkomend geval, van facilitaire bedrijven in het gebied (scheepswerven, reparatie-bedrijven, leveranciers van scheepsbenodigdheden) en betekenis van de plaatselijke vloot voor de economische situatie in die bedrijfstakken.

B. AQUICULTUUR

1. Algemene beschrijving van de aquicultuursector in het gebied

- a) Beschrijving van de aquicultuursector, de huidige situatie en de vooruitzichten in deze sector (behoeften en toekomstplannen);
- b) beschrijving van type en omvang van de installaties en van de produktiemethoden;
- c) informatie over het type en de hoeveelheid produkten die kunnen worden verkregen door verwerking van de aquicultuurprodukten;

- d) beschrijving van de kwaliteit van het water voor de aquicultuur en van de middelen die worden gebruikt om de vereiste kwaliteit voor schelpdierwater te bereiken met inachtneming van de communautaire voorschriften;
- e) beschrijving van de maatregelen die zijn genomen voor de bescherming van het milieu.

C. VERWERKING EN AFZET

1. Verwerking

Gedetailleerde statistieken over deze sector (aantal bedrijven, soorten verwerkte produkten); herkomst van tegenwoordig gebruikte grondstoffen; problemen van de sector om het hoofd te bieden aan concurrentie van andere bedrijven binnen en buiten de Gemeenschap; huidige problemen in verband met uitrusting en grondstoffenvoorziening; uitvoerige beschrijving van de huidige situatie en de vooruitzichten ten aanzien van de verschillende visserij- en aquicultuurprodukten.

2. Afzet

Gedetailleerde statistieken over deze sector (aantal bedrijven, type afzet); beschrijving per sector van de toekomstige verkoop- en afzetstrategie voor de verschillende visserij- en aquicultuurprodukten.

D. DOELSTELLINGEN VAN HET PROGRAMMA EN VOOR DE BETROKKEN PERIODE VERWACHTTE RESULTATEN

De doelstellingen die worden nagestreefd om een einde te maken aan de bovengenoemde tekortkomingen en de effecten die dit zal hebben voor de verschillende sectoren, dienen nauwkeurig te worden uiteengezet.

Ook dient een opsomming te worden gegeven van de maatregelen van juridische, financiële of andere aard die door de Lid-Staat zijn gepland voor de ontwikkeling van de sector verwerking en afzet, alsmede van het aantal en de aard van de in het kader van het programma in te dienen projecten.

Voorts dient te worden aangegeven op welke financiële bijstand van de Gemeenschap wordt gehoopt en welke de gevolgen zijn als die financiële bijstand in het geheel niet of slechts gedeeltelijk wordt verstrekt. Daartoe dient een financieringsplan te worden opgesteld dat, indien de Lid-Staat dat wenst, wordt ingedeeld in jaarlijkse schijven.

Tenslotte moeten de argumenten voor de doelstellingen worden opgegeven, de wijze waarop de verwezenlijking van deze doelstellingen het gebied ten goede zal komen en kwantitatieve gegevens over de effecten op de regionale economie.

E. GEGEVENS

- a) De begrenzing van de geografische gebieden waar visserij en aquicultuur van belang zijn, achtergrondinformatie over de ontwikkeling van de sector afzet en verwerking, alsmede de redenen waarop de grenzen van deze gebieden zijn gebaseerd;
- b) een analyse van de huidige situatie met gegevens over de ontwikkelingen in het verleden en de tendensen voor de toekomst op grond waarvan bijstand gerechtvaardigd is, een en ander met name toegespitst op de volgende punten:
 - de algemene sociaal-economische situatie in het gebied voor zover deze van betekenis is voor het sectorplan, met in het bijzonder aandacht voor de visserij en de aquicultuur;
 - de betekenis van de visserij en/of aquicultuur voor de economie;
 - de situatie ten aanzien van de verwerking en afzet van visserijprodukten en/of aquicultuurprodukten, en met name de huidige capaciteit van de betrokken bedrijven en de geografische spreiding ervan;
- c) de behoeften waarin het plan moet voorzien en de doelstellingen die met het plan worden nagestreefd, met name types en omvang van verwerkingsseenheden, opslagvoorzieningen en visafslagen, alsmede de aantallen mogelijke extra arbeidsplaatsen en de soorten en hoeveelheden te verwerken grondstoffen;
- d) de middelen om in de verschillende stadia van verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten de sanitaire omstandigheden te verbeteren;
- e) de beoogde afzet- en verkoopstrategie voor de verwerkte produkten per sector;
- f) de beoogde middelen om de doelstellingen van het plan te bereiken, en in het bijzonder het totale investeringsbedrag, alsmede de financiële bijdrage van de Lid-Staat;

- g) de relatie, coördinatie en samenhang van het sectorplan met andere nationale en communautaire programma's in het gebied, in het bijzonder met maatregelen in het kader van Verordening (EEG) nr. 4028/86 inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquicultuur;
- h) een beschrijving van de vormen van en de voorwaarden voor nationale steun, alsmede informatie over de relevante nationale en regionale wetgeving;
- i) een indicatieve lijst van de investeringen per categorie en van de andere maatregelen die in het kader van het plan voor financiering in aanmerking kunnen komen (de Commissie zal later beslissen welke gegevens over elke investering moeten worden verstrekt);
- j) aangezien niet kan worden verwacht dat in een sectorplan bijzonderheden worden verstrekt over alle investeringen waarvoor tijdens de looptijd van het plan voorstellen zullen worden ingediend, een overzicht van de nog niet eerder vermelde nationale criteria voor de selectie van investeringen;
- k) aanwijzingen omtrent de wijze waarop de investeringen die voor financiering in aanmerking kunnen komen van grondstoffen zullen worden voorzien, waarbij rekening moet worden gehouden met de bestanden van de Gemeenschap, de bestanden van derde landen, de ontwikkeling van de visserijovereenkomsten, de overeenkomsten inzake internationale wateren en alle voorzieningsbronnen buiten de Gemeenschap;
- l) een indicatieve beschrijving van de soorten producten die vermoedelijk op de markt zullen worden gebracht, en van hun positie ten opzichte van de huidige marktsituatie in de Gemeenschap;
- m) het totale effect van de in het plan opgenomen maatregelen op het milieu — wanneer dit effect belangrijk is — en de middelen om dit effect op te vangen;
- n) de beoogde termijn voor de uitvoering van het plan, die niet langer dan vijf jaar mag zijn;
- o) de bestuursrechtelijke, wettelijke of financiële maatregelen die ter uitvoering van het plan zijn of zullen worden genomen, met name aard van de beoogde actie en de overeenkomstig artikel 14, lid 1, en artikel 16, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 aangewezen instanties respectievelijk bemiddelende instanties.

VERORDENING (EEG) Nr. 4043/89 VAN DE RAAD

van 19 december 1989

betreffende de opening en de wijze van beheer van autonome communautaire tariefcontingenten voor bepaalde visserijprodukten (1990)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 28,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de bevoorrading van de Gemeenschap met vis van bepaalde soorten of filets van deze vis momenteel van invoer uit derde landen afhankelijk is; dat het in het belang is van de Gemeenschap de douanerechten voor de betrokken produkten binnen de grenzen van passende communautaire tariefcontingenten gedeeltelijk te schorsen; dat het, ten einde de vooruitzichten van de groei van deze produktie in de Gemeenschap niet te schaden en om een toereikende voorziening van de verwerkende industrie te verzekeren, dienstig is deze contingenten te openen voor het tijdvak dat loopt van 1 april tot en met 31 december 1990 tegen douanerechten die variëren al naar gelang van de gevoeligheid van de verschillende produkten op de markt van de Gemeenschap;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van bedoelde contingenten en dat de daaraan verbonden rechten in alle Lid-Staten zonder onderbreking worden toegepast op alle invoer van de betrokken produkten tot het tijdstip waarop de contingen-

ten geheel zijn uitgeput; dat de nodige maatregelen dienen te worden genomen om een communautair en doeltreffend beheer van deze tariefcontingenten te verzekeren, door de Lid-Staten de mogelijkheid te bieden uit de contingenten de nodige, met hun werkelijke invoer overeenstemmende hoeveelheden op te nemen; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie;

Overwegende dat, aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Benelux Economische Unie, elke handeling met betrekking tot het beheer van deze contingenten kan worden verricht door een van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Van 1 april tot en met 31 december 1990 worden de douanerechten bij invoer voor de volgende produkten geschorst tot de niveaus en binnen de grenzen van de communautaire tariefcontingenten aangeduid naast elk der produkten:

Volg-nummer	GN-code (¹)	Omschrijving	Omvang van het contingent (in ton)	Contingent- recht (in %)
09.2753	ex 0302 50 ex 0302 69 35 ex 0303 60 ex 0303 79 41	Kabeljauw (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) en vis van de soort <i>Boreogadus saida</i> , met uitzondering van levers, hom en kuit, vers, gekoeld of bevroren aangeboden en bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	40 000	3,7
09.2755	ex 0302 63 00 ex 0303 73 00	Koolvis (<i>Pollachius virens</i>), met uitzondering van levers, hom en kuit, vers, gekoeld of bevroren aangeboden en bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	15 000	3,7
09.2757	ex 0302 62 00 ex 0303 72 00	Schelvis (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), met uitzondering van levers, hom en kuit, vers, gekoeld of bevroren aangeboden en bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	10 000	3,7
09.2765	0305 62 00 0305 69 10	Kabeljauw (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) en vis van de soort <i>Boreogadus saida</i> , gezouten of gepekeld, doch niet gedroogd of gerookt	53 000	7
09.2767	0305 51 10 0305 59 11	Kabeljauw (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) en vis van de soort <i>Boreogadus saida</i> , gedroogd, ongezouten, niet gerookt	800	10
09.2769	ex 0305 30 11 ex 0305 30 19	Filets van kabeljauw (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) en van vis van de soort <i>Boreogadus saida</i> , gedroogd, al dan niet gezouten	1 200	11

Volg-nummer	GN-code (¹)	Omschrijving	Omvang van het contingent (in ton)	Contingent- recht (in %)
09.2771	ex 0305 30 90	Filets van koolvis (<i>Pollachius virens</i>), gezouten, bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	3 500	10
09.2773	ex 0306 13 10 ex 0306 23 10	Garnalen van de soort <i>Pandalus borealis</i> , in de schaal, vers, gekoeld of bevroren, bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	5 000	7
09.2789	ex 0302 21 10 ex 0303 31 10	Zwarte heilbot (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>), vers, gekoeld of bevroren, bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	2 000	4

(¹) Zie Taric-codes in de bijlage.

(a) De controle op het gebruik voor deze bijzondere bestemming geschiedt door toepassing van op dit gebied geldende communautaire bepalingen.

(b) De toepassing van het contingent is toegestaan voor produkten die bestemd zijn om aan een andere behandeling dan uitsluitend een of meer van de volgende behandelingen te worden onderworpen:

- schoonmaken, ontdoen van ingewanden, staart of kop,
- in stukken snijden, met uitzondering van het fileren of van het in stukken snijden van vriesblokken,
- sorteren,
- etiketteren,
- verpakken,
- verpakken met ijs,
- bevriezen,
- diepvriezen,
- ontdooien, scheiden.

Het contingent wordt niet toegepast op produkten die aan voor het contingent in aanmerking komende behandelingen worden onderworpen door de kleinhandel, restaurantbedrijven, kantines en dergelijke. De vermindering van de douanerechten geldt alleen voor vis die bestemd is voor menselijke consumptie.

2. Binnen de grenzen van deze tariefcontingenten passen het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek rechten toe die berekend worden overeenkomstig de in de Toetredingsakte vastgestelde bepalingen ter zake.

3. De invoer van bedoelde produkten kan slechts in aanmerking komen voor de in lid 1 bedoelde contingenten, indien de prijs franco grens vastgesteld door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 (¹), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3468/88 (²), op zijn minst gelijk is aan de door de Gemeenschap vastgestelde of vast te stellen referentieprijzen voor de betrokken produkten of categorieën van produkten.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde tariefcontingenten worden beheerd door de Commissie, die alle nodige administratieve maatregelen kan nemen met het oog op een doeltreffend beheer ervan.

Artikel 3

Indien een importeur in een Lid-Staat, voor een produkt bedoeld in deze verordening, een aangifte tot het in het vrije verkeer brengen indient waarin een aanvraag om voor een preferentie in aanmerking te komen is opgenomen, en indien deze aangifte door de douaneautoriteiten wordt aanvaard, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, over tot opneming uit het overeenkomstige contingent, van een hoeveelheid die met deze behoeften overeenstemt.

(¹) PB nr. L 379 van 31. 12. 1981, blz. 1.

(²) PB nr. L 305 van 10. 11. 1988, blz. 1.

De verzoeken tot opneming met opgave van de datum waarop de betrokken aangiften zijn aanvaard, worden onverwijld aan de Commissie meegedeeld.

De opnemingen worden door de Commissie toegestaan met inachtneming van de datum waarop de aangiften tot het in het vrije verkeer brengen zijn aanvaard door de douaneautoriteiten van de betrokken Lid-Staat, voor zover het beschikbare saldo dit toelaat.

Indien een Lid-Staat de opgenomen hoeveelheden niet benut, stort hij deze zo spoedig mogelijk terug in het overeenkomstige contingent.

Indien de gevraagde hoeveelheden groter zijn dan het beschikbare saldo van het contingent, geschiedt de toedeling naar rata van de verzoeken. De Lid-Staten worden hieromtrent door de Commissie ingelicht.

Artikel 4

Elke Lid-Staat waarborgt de importeurs van de betrokken produkten gelijke en ononderbroken toegang tot de contingenten zolang het saldo van de contingenten zulks toelaat.

Artikel 5

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat deze verordening wordt nagekomen.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1990.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 19 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. MELICK

BIJLAGE

Volgnummer	GN-code	Taric-code
09.2753	ex 0302 50 10	* 10
	ex 0302 50 90	* 11
	ex 0302 50 90	* 91
	ex 0302 69 35	* 10
	ex 0303 60 11	* 10
	ex 0303 60 19	* 10
	ex 0303 60 90	* 10
	ex 0303 79 41	* 10
09.2755	ex 0302 63 00	* 10
	ex 0303 73 00	* 10
09.2757	ex 0302 62 00	* 10
	ex 0303 72 00	* 10
09.2769	ex 0305 30 11	* 10
	ex 0305 30 19	* 10
09.2771	ex 0302 21 10	* 10
	ex 0303 31 10	* 10
09.2773	ex 0306 13 10	* 10
	ex 0306 23 10	* 11
	ex 0306 23 10	* 91
09.2789	ex 0305 30 90	* 13

VERORDENING (EEG) Nr. 4044/89 VAN DE RAAD

van 19 december 1989

houdende gedeeltelijke en tijdelijke schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor bepaalde filets van vis

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 28,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de bevoorrading van de Gemeenschap met filets van bepaalde soorten vis momenteel van invoer uit derde landen afhankelijk is; dat het in het belang is van de Gemeenschap de douanerechten voor de betrokken produkten gedeeltelijk te schorsen; dat het, ten einde de vooruitzichten van de groei van de produktie van concurrerende produkten in de Gemeenschap niet te schaden maar toch een toereikende voorziening van de verwerkende industrie te verzekeren, dienstig is deze schorsingen slechts toe te staan voor de periode van 1 april tot en met 31 december 1990,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Van 1 april tot en met 31 december 1990 worden de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor de in de onderstaande tabel vermelde produkten geschorst tot het niveau dat voor ieder van deze produkten is aangegeven:

GN-code (¹)	Omschrijving	Invoerrecht (in %)
ex 0304 20 57 ex 0304 90 47	Filets en vlees van heek (<i>Merluccius</i> spp., met uitzondering van <i>Merluccius merluccius</i> , <i>Merluccius bilinearis</i> en <i>Merluccius carpenis</i>) in de vorm van industriële blokken, bevroren, bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	11
ex 0304 20 85	Filets van Alaska koolvis (<i>Theragra chalcogramma</i>), in de vorm van industriële blokken, bevroren, bestemd om te worden verwerkt (a) (b)	11

(¹) Zie Taric-codes in de bijlage.

(a) De controle op het gebruik voor deze bijzondere bestemming geschiedt door toepassing van de op dit gebied geldende communautaire bepalingen.

(b) De toepassing van de schorsing is toegestaan voor produkten die bestemd zijn om aan een andere behandeling dan uitsluitend een of meer van de volgende behandelingen te worden onderworpen:

- schoonmaken, ontdoen van ingewanden, staart of kop,
- in stukken snijden, met uitzondering van het fileren of van het in stukken snijden van vriesblokken,
- sorteren,
- etiketteren,
- verpakken,
- verpakken met ijs,
- bevriezen,
- diepvriezen,
- ontdooien, scheiden.

De schorsing wordt niet toegepast op produkten die aan voor de schorsing in aanmerking komende behandelingen worden onderworpen door de kleinhandel, restaurantbedrijven, kantines en dergelijke. De vermindering van de douanerechten geldt alleen voor vis die bestemd is voor menselijke consumptie.

2. In het kader van deze schorsingen passen het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek rechten toe die berekend worden overeenkomstig de in de Toetredingsakte vastgestelde bepalingen ter zake.

3. De invoer van bedoelde produkten kan slechts in aanmerking komen voor de in lid 1 bedoelde schorsingen, indien de prijs franco grens vastgesteld door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3468/88 ⁽²⁾, op zijn minst gelijk is aan de door de Gemeenschap vastgestelde of vast te stellen referentieprijs voor de betrokken produkten of categorieën van produkten.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1990.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 19 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. MELLICK

BIJLAGE

GN-code	Taric-code
ex 0304 20 57	* 03
ex 0304 20 57	* 81
ex 0304 20 85	* 10

⁽¹⁾ PB nr. L 379 van 31. 12. 1981, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 305 van 10. 11. 1988, blz. 2.

VERORDENING (EEG) Nr. 4045/89 VAN DE RAAD

van 21 december 1989

inzake de door de Lid-Staten uit te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en houdende intrekking van Richtlijn 77/435/EEG

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat naar luid van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 ⁽⁴⁾, de Lid-Staten de nodige maatregelen treffen om zich ervan te vergewissen dat de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) gefinancierde verrichtingen daadwerkelijk en op regelmatige wijze hebben plaatsgevonden, om onregelmatigheden te voorkomen en te vervolgen en om de als gevolg van onregelmatigheden of nalatigheden verloren gegane bedragen terug te vorderen;

Overwegende dat de controle van de handelsdocumenten van de ondernemingen die bedragen ontvangen of verschuldigd zijn, een zeer doeltreffend middel kan zijn ter controle van de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het EOGFL; dat deze controle een aanvulling vormt op de andere door de Lid-Staten verrichte controles; dat deze verordening voorts de nationale controlevoorschriften die verder gaan dan de in deze verordening opgenomen bepalingen onverlet laat;

Overwegende dat de Lid-Staten moeten worden aangespoord om de door hen op grond van Richtlijn 77/435/EEG ⁽⁵⁾ verrichte controles van de handelsdocumenten van ondernemingen die bedragen ontvangen of verschuldigd zijn, aan te scherpen;

Overwegende dat bij de tenuitvoerlegging door de Lid-Staten van de wettelijke voorschriften die naar aanleiding van Richtlijn 77/435/EEG zijn vastgesteld, is gebleken dat het huidige systeem in het licht van de opgedane ervaring moet worden gewijzigd; dat wijzigingen dienen te worden opgenomen in een verordening gezien de aard van de betrokken bepalingen;

Overwegende dat de keuze van de documenten aan de hand waarvan deze controle wordt verricht, zodanig moet worden bepaald dat een volledige controle kan plaatsvinden;

Overwegende dat bij de keuze van de te controleren ondernemingen met name rekening moet worden gehouden met de aard van de verrichtingen die onder hun verantwoordelijkheid plaatsvinden en met de verdeling van de ondernemingen die bedragen ontvangen of verschuldigd zijn naar gelang van hun financiële betekenis in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het EOGFL;

Overwegende dat het voorts dienstig is in een minimumaantal controles van de handelsdocumenten te voorzien; dat dit aantal dient te worden vastgesteld volgens een methode waarmee wordt voorkomen dat belangrijke verschillen tussen de Lid-Staten ontstaan als gevolg van de specifieke structuur van hun uitgaven in het kader van de afdeling Garantie van het EOGFL; dat deze methode kan worden vastgesteld door het aantal ondernemingen met een zeker gewicht in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het EOGFL, als referentieaantal te nemen;

Overwegende dat de bevoegdheden van de met controle belaste functionarissen moeten worden vastgesteld alsmede de plicht van de ondernemingen om de handelsdocumenten gedurende een bepaalde periode te hunner beschikking te houden en hun de gevraagde inlichtingen te verstrekken; dat voorts dient te worden bepaald dat de handelsdocumenten in sommige gevallen in beslag kunnen worden genomen;

Overwegende dat, in verband met de internationale structuur van het handelsverkeer van landbouwprodukten en met het oog op de voltooiing van de interne markt, de samenwerking tussen de Lid-Staten moet worden georganiseerd; dat het ook noodzakelijk is om op communautair niveau de gegevens over ondernemingen in derde landen die bedragen ontvangen of verschuldigd zijn, op een centrale plaats te verzamelen;

Overwegende dat, ook al moeten de controleprogramma's in de eerste plaats door de Lid-Staten worden vastgesteld, deze programma's aan de Commissie moeten worden voorgelegd, zodat deze haar toezichthoudende coördinerende rol kan vervullen en bij de vaststelling van deze programma's passende criteria worden gehanteerd; dat de controles op die manier kunnen worden toegespitst op sectoren of ondernemingen met een hoog frauderisico;

Overwegende dat de diensten die in het kader van deze verordening controles verrichten, organisatorisch los moeten staan van de diensten die controles uitoefenen vóór betaling van de bedragen;

Overwegende dat elke Lid-Staat over een specifieke dienst moet beschikken die belast is met de voortgangscontrole op de uitvoering van deze verordening en met de coördinatie van de in het kader van deze verordening verrichte controles; dat de functionarissen van deze dienst op grond van deze verordening bij ondernemingen controles kunnen uitvoeren;

⁽¹⁾ PB nr. C 192 van 29. 7. 1989, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. C 291 van 20. 11. 1989, blz. 105.

⁽³⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 172 van 12. 7. 1977, blz. 17.

Overwegende dat het wenselijk is de met de uitvoering van deze verordening belaste diensten te helpen versterken door toekenning van een tijdelijke en degressieve bijdrage van de Gemeenschap in de door de Lid-Staten gemaakte kosten voor de aanstelling van extra personeel en in bepaalde andere kosten voor de opleiding van het personeel en de outillering van de betrokken diensten;

Overwegende dat een raming moet worden gemaakt van de communautaire financiële middelen die nodig zijn voor de uitvoering van deze maatregel; dat het bedrag van deze financiële middelen moet passen in het kader van de financiële vooruitzichten opgenomen in punt II van het Interinstitutioneel Akkoord over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure van 29 juni 1988 ⁽¹⁾; dat de effectief beschikbare middelen tijdens de begrotingsprocedure zullen worden vastgesteld volgens de in genoemd akkoord gemaakte afspraken;

Overwegende dat de in het kader van de controles van de handelsdocumenten verkregen inlichtingen onder het beroepsgeheim dienen te vallen;

Overwegende dat op communautair niveau een uitwisseling van informatie tot stand dient te worden gebracht om de resultaten van de toepassing van deze verordening efficiënter te kunnen benutten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze verordening heeft betrekking op de controle die op basis van de handelsdocumenten van degenen die bedragen ontvangen of verschuldigd zijn, hierna „ondernemingen” genoemd, wordt uitgevoerd op verrichtingen die direct of indirect plaatsvinden in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het EOGFL, om vast te stellen of de verrichtingen daadwerkelijk hebben plaatsgevonden en aan de voorschriften voldoen.

2. In de zin van deze verordening wordt onder „handelsdocumenten” verstaan alle boeken, registers, nota's en bewijsstukken, de boekhouding en de briefwisseling met betrekking tot de bedrijfsactiviteiten van de onderneming, evenals de commerciële gegevens, in welke vorm dan ook, voor zover deze documenten direct of indirect betrekking hebben op de in lid 1 bedoelde verrichtingen.

Artikel 2

1. De Lid-Staten verrichten controles op de handelsdocumenten van de ondernemingen, waarbij rekening wordt gehouden met de aard van de te controleren verrichtingen. De Lid-Staten zien erop toe dat de te controleren ondernemingen zo worden gekozen dat de doeltreffendheid van de preventieve maatregelen en de maatregelen voor de opsporing van onregelmatigheden in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het EOGFL maximaal gewaarborgd is. Bij de keuze wordt met name rekening gehouden met de financiële betekenis van de ondernemingen op dit gebied en andere risicofactoren.

2. De in lid 1 bedoelde controles worden gedurende elke in lid 4 bedoelde controleperiode verricht bij een aantal

ondernemingen dat niet kleiner mag zijn dan de helft van het aantal ondernemingen waarvan, in het kader van de regeling van de afdeling Garantie van het EOGFL, de ontvangsten of de verschuldigde bedragen of beide te zamen in het kalenderjaar voorafgaande aan dat waarin de controle aanvangt hoger waren dan 60 000 ecu.

Voor de controleperiode die aanvangt in 1990, wordt het bedrag van 60 000 ecu bedoeld in de eerste alinea vervangen door 100 000 ecu en voor het controlejaar dat in 1991 aanvangt door 90 000 ecu.

De ondernemingen waarvan de som van de ontvangsten of de verschuldigde bedragen hoger was dan 200 000 ecu en die in de voorgaande controleperiode niet zijn gecontroleerd in het kader van deze verordening, moeten in ieder geval worden gecontroleerd.

Ondernemingen waarvan de som van de ontvangsten of de verschuldigde bedragen lager was dan 10 000 ecu worden in het kader van deze verordening alleen gecontroleerd aan de hand van criteria die door de Lid-Staten in hun jaarlijkse controleprogramma bedoeld in artikel 10 of door de Commissie in een eventueel voorgestelde wijziging van dit programma moeten worden aangegeven.

3. De in lid 1 bedoelde controles worden in voorkomend geval uitgebreid tot natuurlijke personen of rechtspersonen die verbonden zijn met ondernemingen in de zin van artikel 1 alsmede tot elke andere natuurlijke persoon of rechtspersoon die hiervoor op grond van artikel 3 in aanmerking komt.

4. De controleperiode loopt van 1 juli tot en met 30 juni van het volgende jaar.

De controle heeft ten minste betrekking op het kalenderjaar voorafgaande aan de controleperiode; de controle kan worden uitgebreid tot een door de Lid-Staat te bepalen periode die voorafgaat aan het kalenderjaar en tot de periode tussen 1 januari van het jaar waarin de controleperiode begint en de datum van de werkelijke controle van de onderneming.

5. De controles uit hoofde van deze verordening laten onverlet de controles overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 283/72 ⁽²⁾ en die overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70.

Artikel 3

1. De juistheid van de belangrijkste gegevens die aan controle worden onderworpen, wordt in passende gevallen geverifieerd door een voldoende aantal tegencontroles die met name inhouden:

- vergelijkingen met de handelsdocumenten van leveranciers, klanten, vervoerders en andere derden die direct of indirect betrokken zijn bij verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het EOGFL,
- fysieke controles op de hoeveelheid en de aard van de voorraden, en

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 33.

⁽²⁾ PB nr. L 36 van 10. 2. 1972, blz. 1.

— vergelijkingen met de gegevens over de financiële transacties die leiden tot of het gevolg zijn van de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het EOGFL.

2. In het bijzonder wanneer de ondernemingen overeenkomstig de communautaire of nationale voorschriften een afzonderlijke voorraadboekhouding dienen te voeren, wordt bij de controle deze boekhouding in passende gevallen ook getoetst aan de handelsdocumenten en in voorkomend geval vergeleken met de voorraden van de ondernemingen.

Artikel 4

De ondernemingen bewaren de in artikel 1, lid 2, en in artikel 3 bedoelde handelsdocumenten gedurende ten minste drie jaren, ingaande na afloop van het jaar waarin zij zijn opgesteld.

De Lid-Staten kunnen een langere periode van bewaring van deze documenten voorschrijven.

Artikel 5

1. Degenen die voor de ondernemingen verantwoordelijk zijn, zorgen ervoor dat alle handelsdocumenten en aanvullende inlichtingen aan de met de controle belaste functionarissen of daartoe gemachtigde personen worden verstrekt.

2. De met de controle belaste functionarissen of daartoe gemachtigde personen kunnen eisen dat hun uittreksels uit of kopieën van in lid 1 bedoelde documenten worden verstrekt.

Artikel 6

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de functionarissen belast met de controles het recht hebben om de handelsdocumenten in beslag te nemen of in beslag te doen nemen. Bij uitoefening van dit recht worden de nationale bepalingen ter zake in acht genomen en wordt geen afbreuk gedaan aan de toepassing van de regels inzake de strafrechtelijke procedure betreffende het in beslag nemen van documenten.

2. De Lid-Staten treffen adequate maatregelen om sancties op te leggen aan natuurlijke personen of rechtspersonen die de krachtens het bepaalde in deze verordening op hen rustende verplichtingen niet nakomen.

Artikel 7

1. De Lid-Staten verlenen elkaar de nodige bijstand voor de uitvoering van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde controles indien een onderneming is gevestigd in een andere Lid-Staat dan die waar het betrokken bedrag is betaald en/of uitgekeerd of had moeten worden betaald en/of uitgekeerd.

2. In het eerste kwartaal van het jaar volgende op het jaar van betaling verstrekken de Lid-Staten een lijst van de in lid 1 bedoelde ondernemingen aan elke Lid-Staat waar een dergelijke onderneming is gevestigd; deze lijst bevat alle gegevens om de Lid-Staat die de lijst ontvangt, in staat te stellen deze ondernemingen op te sporen; een kopie van elke lijst wordt aan de Commissie verstrekt.

De Lid-Staat waar de betaling of uitkering heeft plaatsgevonden, kan de Lid-Staat waar de onderneming is gevestigd verzoeken om deze bij voorrang te controleren krachtens artikel 2, waarbij de specifieke redenen van dit verzoek dienen te worden aangegeven. Een kopie van elk verzoek wordt toegezonden aan de Commissie.

3. In het eerste kwartaal van het jaar volgende op het jaar van betaling verstrekken de Lid-Staten de Commissie een lijst van in een derde land gevestigde ondernemingen waarvoor het betrokken bedrag in die Lid-Staat is betaald en/of uitgekeerd of had moeten worden betaald en/of uitgekeerd.

Artikel 8

1. De inlichtingen die worden verkregen in het kader van de bij deze verordening voorgeschreven controles vallen onder het beroepsgeheim. Zij mogen alleen worden medegedeeld aan personen die op grond van hun functie in de Lid-Staten of bij de Instellingen van de Gemeenschappen daarvan beroepshalve kennis moeten nemen.

2. Dit artikel laat de nationale bepalingen met betrekking tot de gerechtelijke procedure onverlet.

Artikel 9

1. Vóór 1 januari volgende op de controleperiode verstrekken de Lid-Staten de Commissie een uitvoerig verslag over de toepassing van deze verordening.

2. De Lid-Staten moeten in dit verslag melden met welke problemen zij eventueel zijn geconfronteerd alsmede de voor de oplossing hiervan getroffen maatregelen en in voorkomend geval suggesties doen om in de situatie verbetering te brengen.

3. De Lid-Staten en de Commissie wisselen regelmatig met elkaar van gedachten over de toepassing van deze verordening.

4. De Commissie evalueert jaarlijks de gemaakte vooruitgang in haar jaarlijkse rapport met betrekking tot het beheer van het Fonds bedoeld in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 729/70.

5. Vóór 31 december 1991 dient de Commissie een verslag in over de toepassing van deze verordening. In het kader van dit verslag onderzoekt de Commissie de bijzondere situatie die voor bepaalde Lid-Staten uit de toepassing van deze verordening zou kunnen voortvloeien en dient zij, in voorkomend geval, passende voorstellen in.

Artikel 10

1. De Lid-Staten stellen controleprogramma's op die in de volgende controleperiode overeenkomstig artikel 2 zullen worden uitgevoerd.

2. Vóór 15 april van elk jaar delen de Lid-Staten de Commissie het in lid 1 bedoelde programma mee, met vermelding van:

- het aantal ondernemingen dat zal worden gecontroleerd en hun verdeling per sector, rekening houdend met de daarbij betrokken bedragen;
- de criteria die zijn aangehouden bij de opstelling van deze programma's.

3. De door de Lid-Staten opgestelde programma's die aan de Commissie zijn medegedeeld, worden door de Lid-Staten ten uitvoer gelegd indien de Commissie binnen een termijn van zes weken geen opmerkingen heeft gemaakt.

4. Voor de door de Lid-Staten in de programma's aangebrachte wijzigingen geldt dezelfde procedure.

5. In uitzonderlijke gevallen kan de Commissie in om het even welk stadium verzoeken in het programma van een of meer Lid-Staten een bijzondere categorie ondernemingen op te nemen.

6. Voor het eerste jaar van toepassing worden de door de Lid-Staten opgestelde controleprogramma's uiterlijk op 1 mei 1990 aan de Commissie medegedeeld en ten uitvoer gelegd indien de Commissie vóór 15 juni 1990 geen opmerkingen heeft gemaakt.

Artikel 11

1. In elke Lid-Staat wordt uiterlijk op 1 januari 1991 een specifieke dienst belast met de voortgangscntrole op de uitvoering van deze verordening en

- hetzij de uitvoering van de hierin voorgeschreven controles door functionarissen die rechtstreeks ressorteren onder deze specifieke dienst,
- hetzij de coördinatie van de controles die door functionarissen van andere diensten worden uitgevoerd.

De Lid-Staten kunnen ook bepalen dat de op grond van deze verordening te verrichten controles gedeeltelijk door de specifieke dienst en gedeeltelijk door andere nationale diensten worden uitgevoerd, op voorwaarde dat eerstgenoemde dienst zorg draagt voor de coördinatie.

2. De met de toepassing van de bepalingen van deze verordening belaste dienst/diensten moet/moeten organisatorisch los staan van diensten of afdelingen die zijn belast met de betaling van de bedragen of de daaraan voorafgaande controles.

3. De in lid 1 bedoelde specifieke dienst neemt alle nodige initiatieven en maatregelen om te zorgen voor een correcte toepassing van deze verordening.

4. Voorts zorgt de specifieke dienst voor:

- de opleiding van de nationale functionarissen belast met de in deze verordening bedoelde controles, ten einde dezen in staat te stellen voldoende kennis te verwerven met het oog op het vervullen van hun taken,
- het beheer van de controleverslagen en al het documentatiemateriaal over de krachtens deze verordening uitgevoerde en geplande controles,
- de redactie en de mededeling van de in artikel 9, lid 1, bedoelde rapporten en van de in artikel 10 bedoelde programma's.

5. De betrokken Lid-Staat verleent de specifieke dienst alle bevoegdheden die nodig zijn om de in de leden 3 en 4 bedoelde taken te kunnen vervullen.

De dienst bestaat uit een passend aantal personeelsleden met een adequate opleiding om de bovengenoemde taken te kunnen uitvoeren.

6. Dit artikel is niet van toepassing wanneer het minimumaantal te controleren ondernemingen krachtens artikel 2, lid 2, kleiner is dan 10.

Artikel 12

Onder de in de artikelen 13, 14 en 15 gestelde voorwaarden draagt de Gemeenschap bij in de financiering van de reële extra uitgaven van de Lid-Staten, die verbonden zijn met:

- de verlaging van de drempel van de berekening van het aantal te verrichten controles,
- het beschikbaar stellen van de middelen om de kwaliteit van de controles te verbeteren.

Artikel 13

1. De Gemeenschap draagt bij in de reële uitgaven van de Lid-Staten voor de bezoldiging van het extra personeel dat vanaf 1 januari 1990 uitsluitend bestemd is voor:

- het personeelsbestand van de in artikel 11 bedoelde specifieke dienst,
- het personeelsbestand van andere nationale diensten voor zover dat uitsluitend is belast met de uitvoering van de in deze verordening bedoelde controles.

2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap die met ingang van 1 januari 1990 voor een periode van vijf jaar kan worden verleend, bedraagt 50 % voor de eerste drie jaar en 25 % voor het vierde en vijfde jaar, met een maximum per jaar van:

- 500 000 ecu voor de eerste drie jaar en 250 000 ecu voor het vierde en vijfde jaar voor Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Spanje en het Verenigd Koninkrijk;

- 250 000 ecu voor de eerste drie jaar en 125 000 ecu voor het vierde en vijfde jaar voor België, Denemarken, Griekenland, Ierland en Portugal;
- 50 000 ecu voor de eerste drie jaar en 25 000 ecu voor het vierde en vijfde jaar voor Luxemburg.

3. In deze verordening wordt onder „bezoldiging” verstaan de salarissen na aftrek van de belastingen en de fiscale heffingen van de functionarissen die belast zijn met de toepassing van deze verordening en de reiskosten die zij moeten maken voor de vervulling van hun taak.

De bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven voor de bezoldiging van het personeel wordt op forfaitaire wijze per Lid-Staat vastgesteld.

Artikel 14

De Gemeenschap draagt bij in de uitgaven van de Lid-Staten voor de opleiding van personeel van de met de toepassing van deze verordening belaste diensten. De bijdrage, die met ingang van 1 januari 1990 voor een periode van vijf jaar kan worden toegekend, bedraagt 50 % voor de eerste drie jaar en 25 % voor het vierde en vijfde jaar, met een maximum per jaar van:

- 100 000 ecu voor de eerste drie jaar en 50 000 ecu voor het vierde en vijfde jaar voor Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Spanje en het Verenigd Koninkrijk;
- 50 000 ecu voor de eerste drie jaar en 25 000 ecu voor het vierde en vijfde jaar voor België, Denemarken, Griekenland, Ierland en Portugal;
- 10 000 ecu voor de eerste drie jaar en 5 000 ecu voor het vierde en vijfde jaar voor Luxemburg.

Artikel 15

De Gemeenschap draagt bij in de reële uitgaven van de Lid-Staten voor de aankoop van informatica- en kantoorapparatuur die nodig is voor de met de toepassing van deze verordening belaste diensten. De kosten komen volledig voor rekening van de Gemeenschap, tot een maximum van:

- 100 000 ecu voor Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Spanje en het Verenigd Koninkrijk;
- 60 000 ecu voor België, Denemarken, Griekenland, Ierland en Portugal;
- 20 000 ecu voor Luxemburg.

Artikel 16

1. De communautaire uitgaven die noodzakelijk worden geacht voor de uitvoering van de bij deze verordening

ingestelde actie, bedragen maximaal 6,08 miljoen ecu voor het eerste jaar, 5,16 miljoen ecu voor het tweede en derde jaar en 2,58 miljoen ecu voor het vierde en vijfde jaar.

2. De begrotingsautoriteit bepaalt de beschikbare middelen voor elk begrotingsjaar.

Artikel 17

De hoogte van de uitgaven die elk jaar voor rekening van de Gemeenschap komen, wordt door de Commissie vastgesteld op de grondslag van de door de Lid-Staten verstrekte gegevens.

Artikel 18

De in deze verordening opgenomen bedragen in ecu worden omgerekend in nationale munt door toepassing van de wisselkoers van toepassing op de eerste werkdag van het jaar waarin de controleperiode begint en gepubliceerd in de editie C van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 19

De uitvoeringsbepalingen van deze verordening worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 729/70.

Artikel 20

Voor de controle op de specifieke uitgaven die door de Gemeenschap in het kader van deze verordening worden gefinancierd, geldt artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70.

Artikel 21

Overeenkomstig de ter zake geldende nationale wettelijke bepalingen hebben de functionarissen van de Commissie toegang tot alle documenten die met het oog op of naar aanleiding van de in het kader van deze verordening georganiseerde controles zijn opgesteld en tot de verzamelde gegevens met inbegrip van de gegevens die zijn opgeslagen in de computersystemen.

Artikel 22

1. Richtlijn 77/435/EEG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 1990. De vanaf deze datum uit hoofde van die richtlijn uitgevoerde controles worden geacht te zijn uitgevoerd in het kader van deze verordening.

2. Verwijzingen naar Richtlijn 77/435/EEG gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening.

Artikel 23

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1990.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

E. CRESSON

VERORDENING (EEG) Nr. 4046/89 VAN DE RAAD

van 21 december 1989

betreffende de zekerheid die moet worden gesteld om de betaling van een douaneschuld te waarborgen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in de douanewetgeving bepalingen zijn opgenomen die voorschrijven dat de douaneautoriteiten verplicht zijn dan wel de mogelijkheid hebben een zekerheid te eisen om de betaling van een douaneschuld die is ontstaan of kan ontstaan, te waarborgen;

Overwegende dat de regelgeving inzake deze zekerheid bijzonder belangrijk is voor de goede werking van de douane-unie en voor het optimaal waarborgen van een gelijke behandeling van de economische subjecten; dat het namelijk, aangezien het stellen van zekerheid vrij hoge kosten met zich brengt, van belang is dat alle economische subjecten van de Gemeenschap, ongeacht de Lid-Staat waar zij zich bevinden, aan dezelfde regels zijn onderworpen, met name voor wat betreft de wijze waarop zekerheid kan worden gesteld en de methode volgens welke het bedrag wordt bepaald;

Overwegende dat, wanneer een zekerheid wordt geëist, deze eenmaal dient te worden gesteld door de persoon ten laste van wie de douaneschuld is ontstaan of kan ontstaan; dat evenwel geen zekerheid behoeft te worden geëist wanneer deze persoon een overheidsinstantie is, aangezien er dan geen enkel gevaar bestaat dat de betreffende douaneschuld niet wordt voldaan; dat de kosten van zekerheidstelling, zowel voor de economische subjecten als voor de douaneautoriteit, soms niet in verhouding staan tot het werkelijke gevaar van niet-betaling van de douaneschuld, namelijk wanneer het bedrag van deze schuld een bepaald maximum niet overschrijdt; dat het derhalve dienstig is te bepalen dat de douaneautoriteit de mogelijkheid moet hebben om voor douaneschulden die beneden dit maximum liggen, geen zekerheid te eisen;

Overwegende dat, ter wille van de eenvoud, een zekerheid doorlopend moet kunnen worden gesteld voor een aantal transacties waarbij een douaneschuld ontstaat of kan ontstaan;

Overwegende dat, wanneer de zekerheidstelling facultatief is, deze moet worden geëist voor zover de betaling van de douaneschuld binnen de gestelde termijnen niet absoluut is verzekerd; dat de douaneautoriteit, om vast te stellen of de

betaling van een douaneschuld niet aldus is gewaarborgd, de feiten per geval moet beoordelen; dat deze facultatieve zekerheid evenwel, wanneer de douaneautoriteit zulks noodzakelijk acht, op ieder ogenblik moet kunnen worden geëist;

Overwegende dat, wanneer zekerheidstelling verplicht is, het bedrag daarvan gelijk dient te zijn aan het bekende of door de douaneautoriteit geraamde bedrag van de betreffende douaneschuld; dat, wanneer de zekerheid facultatief is, het maximumbedrag daarvan niet hoger mag zijn dan dat van de daadwerkelijke douaneschuld;

Overwegende dat de methoden van zekerheidstelling die het meest geschikt zijn om de betaling van een douaneschuld te waarborgen, bestaan in het storten van geld of het deponeren van daarmee gelijkgestelde waardepapieren dan wel borgstelling; dat de betrokkenen de vrije keuze dienen te hebben tussen deze twee methoden van zekerheidstelling; dat echter in het kader van bepaalde douaneregelingen methoden van zekerheidstelling op communautair niveau zijn vastgesteld; dat deze gehandhaafd dienen te worden; dat de douaneautoriteit de voorgestelde zekerheid moet kunnen afwijzen, wanneer zij van mening is dat deze niet absoluut garandeert dat de betreffende douaneschuld binnen de gestelde termijnen zal worden betaald; dat, indien de omstandigheden zulks rechtvaardigen, deze autoriteit daarentegen een andere methode van zekerheidstelling dan één van de twee bovengenoemde moet kunnen aanvaarden, indien deze andere methode de betaling van de douaneschuld in dezelfde mate waarborgt;

Overwegende dat de zekerheid onmiddellijk dient te worden vrijgegeven wanneer de douaneschuld waarop zij betrekking had, teniet gegaan is of niet meer kan ontstaan; dat dit vrijgeven van de zekerheid gedeeltelijk moet kunnen plaatsvinden, naar gelang van de vermindering van het bedrag van de douaneschuld waarvoor zekerheid werd gesteld;

Overwegende dat, ter wille van de vereenvoudiging, de bepalingen op het gebied van de zekerheidstelling voor rechten bij invoer en rechten bij uitvoer eveneens dienen te worden toegepast wanneer een zekerheid wordt gesteld om de betaling te waarborgen van uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voortvloeiende belastingen waaraan communautaire goederen in het intracommunautaire handelsverkeer zijn onderworpen;

Overwegende dat aan de bepalingen betreffende zekerheidstelling die in sommige internationale overeenkomsten voorkomen, niet geraakt mag worden door de ter zake vastgestelde communautaire voorschriften; dat zulks eveneens geldt voor de regeling „communautair douanevervoer”;

Overwegende dat de reeds in de communautaire regelingen neergelegde bepalingen op het gebied van de zekerheidstelling die strijdig zijn met het bepaalde in deze verordening, dienen te worden ingetrokken of gewijzigd,

⁽¹⁾ PB nr. C 30 van 4. 2. 1983, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. C 77 van 19. 3. 1984, blz. 159, en PB nr. C 291 van 20. 11. 1989, blz. 49.

⁽³⁾ PB nr. C 211 van 8. 3. 1983, blz. 2.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In deze verordening worden de regels vastgesteld met betrekking tot de zekerheid die overeenkomstig de douanevoorschriften dient te worden gesteld om de betaling van een douaneschuld geheel of gedeeltelijk te waarborgen.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) douanevoorschriften, alle bepalingen van communautaire aard en alle bepalingen voor de toepassing van de communautaire voorschriften die betrekking hebben op de invoer, de uitvoer, de doorvoer en het verblijf van goederen waarin tussen de Lid-Staten onderling alsmede tussen de Lid-Staten en derde landen wordt gehandeld;
 - b) douaneschuld, de op een persoon rustende verplichting tot betaling van de rechten bij invoer (douaneschuld bij invoer) of bij uitvoer (douaneschuld bij uitvoer) die krachtens de geldende bepalingen op aan dergelijke rechten onderhevige goederen van toepassing zijn;
 - c) persoon,
 - een natuurlijk persoon, of
 - een rechtspersoon, of
 - wanneer deze mogelijkheid volgens de van kracht zijnde voorschriften bestaat, een vereniging van personen die als handelingsbekwaam wordt erkend, zonder dat zij de wettelijke status van rechtspersoon bezit;
 - d) rechten bij invoer, de douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede de landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;
 - e) rechten bij uitvoer, de landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen;
 - f) douaneautoriteit, elke autoriteit die bevoegd is voor de toepassing van de douanevoorschriften, zelfs indien deze autoriteit niet onder de douaneadministratie ressorteert;
 - g) communautaire goederen, goederen die:
 - geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap, zonder toevoeging van goederen afkomstig uit derde landen of uit gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap;
 - afkomstig zijn uit landen of gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap en die zich in een Lid-Staat in het vrije verkeer bevinden;
 - in het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen uit hetzij uitsluitend in het tweede streepje hetzij in het eerste en tweede streepje bedoelde goederen.

TITEL I

Verplichting tot zekerheidstelling

Artikel 2

1. Wanneer de douaneautoriteit overeenkomstig de douanevoorschriften een zekerheid eist om de betaling van een douaneschuld te waarborgen, dient deze zekerheid te worden gesteld door de persoon ten laste van wie de schuld is ontstaan of kan ontstaan.
2. De douaneautoriteit mag slechts één enkele zekerheid eisen voor een zelfde douaneschuld.
3. De douaneautoriteit mag toestaan dat de zekerheid wordt gesteld door een derde in plaats van de persoon van wie de zekerheid is geëist.
4. Wanneer de persoon ten laste van wie een douaneschuld is ontstaan of kan ontstaan een overheidsadministratie is, wordt te haren laste geen enkele zekerheid geëist.
5. De douaneautoriteit behoeft het stellen van zekerheid niet te eisen wanneer het bedrag van de betreffende douaneschuld niet meer dan 500 ecu bedraagt.

Artikel 3

1. Wanneer in de douanevoorschriften is bepaald dat zekerheidstelling facultatief is, wordt de zekerheid slechts geëist, zulks ter beoordeling van de douaneautoriteit, voor zover de betaling binnen de gestelde termijnen van een douaneschuld die is ontstaan of kan ontstaan, niet volledig is gewaarborgd.

Wanneer de in de eerste alinea bedoelde zekerheid niet wordt geëist, kan de douaneautoriteit niettemin de in artikel 2, lid 1, bedoelde persoon verzoeken zich ertoe te verbinden de hem door de wet opgelegde verplichtingen na te komen.

2. De in lid 1, eerste alinea, bedoelde zekerheid kan worden geëist:
 - hetzij op het moment waarop de voorschriften worden toegepast die voorzien in de mogelijkheid om een dergelijke zekerheid te eisen,
 - hetzij op ieder later tijdstip waarop de douaneautoriteit constateert dat zij niet over alle waarborgen beschikt dat de douaneschuld die is ontstaan of kan ontstaan, binnen de gestelde termijnen zal worden betaald.

Artikel 4

Op verzoek van de in artikel 2, lid 1, bedoelde persoon wordt een doorlopende zekerheid gesteld voor een of meer transacties die tot het ontstaan van een douaneschuld aanleiding geven of kunnen geven.

Artikel 5

Wanneer de douanevoorschriften tot zekerheidstelling verplichten, stelt de douaneautoriteit het bedrag van deze zekerheid vast op een niveau dat gelijk is aan:

- het juiste bedrag van de douaneschuld of -schulden waarvoor zekerheid dient te worden gesteld, indien dit bedrag op het ogenblik waarop de zekerheid wordt geëist op zekere wijze kan worden bepaald,
- het bij raming van de douaneautoriteit hoogste bedrag van de douaneschuld of -schulden die zijn ontstaan of kunnen ontstaan, in de andere gevallen, met name wanneer de zekerheid wordt geëist voor verschillende transacties die gedurende een bepaalde periode dienen plaats te vinden.

Artikel 6

Wanneer de douanevoorschriften voorzien in een facultatieve zekerheidstelling en de douaneautoriteit een zekerheid eist, stelt de laatstgenoemde het bedrag van deze zekerheid vast op een niveau dat niet hoger ligt dan het niveau bedoeld in artikel 5.

TITEL II

Wijze van zekerheidstelling

Artikel 7

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 10, lid 1, tweede alinea, kan de zekerheid worden gesteld:

- hetzij door storting van geld,
- hetzij door borgstelling.

Artikel 8

1. De storting van geld vindt plaats in de munteenheid van de Lid-Staat waar de zekerheid wordt geëist.

Met storting van geld wordt gelijkgesteld:

- het deponeren van een cheque waarvan de betaling door de instelling waarop deze is getrokken, is gegarandeerd op om het even welke, voor de douaneautoriteit aanvaardbare wijze;
- het deponeren van om het even welke andere door de douaneautoriteit als betaalmiddel erkende waardepapieren.

2. De storting van geld of het deponeren van daarmee gelijkgestelde waardepapieren dient plaats te vinden overeenkomstig de voorschriften van de Lid-Staat waar de zekerheid wordt geëist.

Artikel 9

De borg dient zich hoofdelijk te verbinden met de schuldenaar tot betaling van het door een zekerheid gedekte bedrag van de opeisbare douaneschuld. De borg dient:

- zijn normale verblijfplaats of een vestiging te hebben in de Gemeenschap en
- onder voorbehoud van de bepalingen met betrekking tot het vrij verlenen van diensten, erkend te zijn door de douaneautoriteit van de Lid-Staat waar de zekerheid wordt gesteld. Aan deze erkenning kan onder meer de

voorwaarde zijn verbonden dat de borg een persoon is wiens hoofd- of nevenberoep bestaat uit het verlenen van zulke diensten.

Artikel 10

1. De zekerheidplichtige heeft de vrije keuze uit de in artikel 7 omschreven wijzen van zekerheidstelling.

De douaneautoriteit kan evenwel weigeren de voorgestelde wijze van zekerheidstelling te aanvaarden, wanneer deze onverenigbaar is met de goede werking van de betreffende douaneprocedure.

De douaneautoriteit kan bepalen dat de door de persoon gekozen wijze van zekerheidstelling gedurende een bepaalde periode gehandhaafd blijft.

2. Voor zover de overeenkomstig artikel 15, lid 2, vastgestelde bepalingen daarin voorzien, kan de douaneautoriteit andere dan de in artikel 7 bedoelde wijzen van zekerheidstelling aanvaarden, mits deze de betaling van de douaneschuld in dezelfde mate waarborgen.

Onder hetzelfde voorbehoud kan zij een storting van geld of het deponeren van waardepapieren aanvaarden zonder dat aan de in artikel 8, lid 1, gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 11

De douaneautoriteit kan weigeren de voorgestelde zekerheid te aanvaarden, wanneer deze naar haar mening niet alle waarborgen biedt dat de douaneschuld binnen de gestelde termijn zal worden betaald.

Artikel 12

Wanneer de douaneautoriteit constateert dat de gestelde zekerheid niet alle waarborgen biedt of niet meer alle waarborgen biedt dat de douaneschuld binnen de gestelde termijn volledig zal worden betaald, eist zij van de in artikel 2, lid 1, bedoelde persoon dat deze, naar eigen keuze, hetzij een aanvullende zekerheid stelt hetzij de oorspronkelijke zekerheid door een nieuwe vervangt.

TITEL III

Vrijgeven van de zekerheid

Artikel 13

1. De zekerheid kan niet worden vrijgegeven zolang de douaneschuld waarvoor zij werd gesteld, niet is teniet gegaan of nog kan ontstaan. Zodra de douaneschuld is teniet gegaan of niet meer kan ontstaan, dient de zekerheid onmiddellijk te worden vrijgegeven.

2. Wanneer de douaneschuld gedeeltelijk teniet gegaan is of voor een gedeelte van het bedrag waarvoor zekerheid werd gesteld, niet meer kan ontstaan, wordt de gestelde zekerheid op verzoek van de belanghebbende gedeeltelijk vrijgegeven, tenzij het betrokken bedrag zulks niet rechtvaardigt.

TITEL IV

Slotbepalingen

Artikel 14

Deze verordening is van toepassing wanneer een zekerheid wordt gesteld om de betaling te waarborgen van uit de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voortvloeiende belastingen waaraan communautaire goederen in het intracommunautaire handelsverkeer zijn onderworpen.

Artikel 15

1. Het Comité algemene douanevoorschriften, ingesteld bij artikel 24 van Richtlijn 79/695/EEG van de Raad van 24 juli 1979 inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/853/EEG ⁽²⁾, kan elk vraagstuk betreffende de toepassing van deze verordening onderzoeken dat zijn voorzitter hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat aan de orde stelt.

2. De bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van deze verordening, worden vastgesteld volgens de in artikel 26, leden 2 en 3, van Richtlijn 79/695/EEG omschreven procedure.

Artikel 16

Het bepaalde in deze verordening geldt onverminderd de bijzondere bepalingen die op het gebied van de zekerheidsstelling van toepassing zijn krachtens:

- internationale overeenkomsten;
- Verordening (EEG) nr. 222/77 van de Raad van 13 december 1976 betreffende communautair douanevervoer ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1674/87 ⁽⁴⁾.

Artikel 17

1. Richtlijn 79/695/EEG wordt als volgt gewijzigd:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 21 december 1989.

a) artikel 18, lid 3, wordt vervangen door:

„3. De bevoegde autoriteiten kunnen voor het verlenen van de in dit artikel bedoelde faciliteiten eisen dat zekerheid wordt gesteld.”;

b) artikel 19, lid 7, wordt vervangen door:

„7. De bevoegde autoriteiten kunnen voor het verlenen van de in dit artikel bedoelde faciliteiten eisen dat zekerheid wordt gesteld.”.

2. Artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 1224/80 van de Raad van 28 mei 1980 inzake de douanewaarde van de goederen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, wordt vervangen door:

„Artikel 11

Indien het bij de vaststelling van de douanewaarde van de ingevoerde goederen noodzakelijk wordt de definitieve vaststelling van die waarde uit te stellen, kan de importeur niettemin, indien hij daarom verzoekt, de vrijgave van de betrokken goederen verkrijgen, mits hij een zekerheid stelt die toereikend is om het verschil te dekken tussen het bedrag van de douanerechten waaraan de goederen uiteindelijk onderworpen kunnen zijn, en het bedrag dat op de aangifte is vermeld.”.

Artikel 18

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de maatregelen die zij treffen voor de tenuitvoerlegging van deze verordening.

De Commissie doet deze inlichtingen toekomen aan de andere Lid-Staten.

Artikel 19

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1991.

Voor de Raad

De Voorzitter

E. CRESSON

⁽¹⁾ PB nr. L 205 van 13. 8. 1979, blz. 19.

⁽²⁾ PB nr. L 319 van 7. 11. 1981, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 38 van 9. 2. 1977, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 157 van 17. 6. 1987, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 134 van 31. 5. 1980, blz. 1.